ne an dalphini amicitiā sibi compararet tan
dem dalphini partes sequi constituit hortan
tib9 marie philippo iosquino: et iohāne Tho
longo: cuz nobili femina dña de grat. ꝯuentu
vno dierum inito in epulo inter dalphinū: et
burgunduz:
cuz huic: at=
q3 illi9 multa
de preteritis
iniurijs refri
carent: subi=
to excadens
vnus (q̄ cum
dalphino
erat) iohan=
nem burgun
dum necat
hic creditus
est tāguyd9
de castro au
reliani ducis
(qui Parrhisijs imperāte) burgūdo iterem=
ptus (vt supra) extitit marie olim familiaris
ei9 necis auctorē fuisse dalphinū q̄3uis nōnul
li putauerit adolescentis tñ innocentia hinc
coniecturari potest: ꝙ ad cedem expauit: fa=
ciem a pcussoribus auertēs: neq3 hoc facin9
suspicari pmittit: quam mansuetam egit sem
per: et clementē o magnā: ingētēq3 hominu3
stragem ex his duob9 aureliano videlicet et
burgundo euenisse quis non dicet? interēpto
rum etenim per hanc tyrannidē numer9 mi=
lium quattuor virorum spectandorum fuisse
relatus est causa necis satis erat: alterne mi=
serationis signum. nam qui regis erāt armi=
ginaci: qui burgundi burgūdiones per igno
miniam alternis ab emulis appellabantur.

Burgundus occiditur.

Magna hoiz strages.

Armiginaci burgundiones.

a ¶ Diuisio rex. De vtilitate diuisionis loquit
tex. in. l. j. in princi. ff. de excep. dol. ibi quo di=
lucidius itelligi possit hec exceptio ꝛ ibi glo.
super verbo quo dicit: ꝙ quelibet res diuisa
melius intelligit: et allegat. §. sed non vsq3. in=
sti. de lega. ꝛ ī illa. l. dicunt scribentes: ꝙ mos
prudentis philosophi est diuidere suos tra=
ctatus: qm̄ diuisio tria effectualiter facit: ac
operatur. animū legentis incitat: mentem in
telligentis preparat: memoriaz artifitiose re
format. ista est glo. super verbo easdem insti=
tutiones in prohe. institu. §. igitur et ibi ange.
colū. ij. qui notat eam ad id: ad quod vtilis ē
diuisio: siue legū partitio aut. §. oruz: oratiōis
cuiuslibet opis. Jason in prelud. ti. de actio.
insti. fo. ij. nu. xxxviij. elegantissime. di. ꝙ ea q̄
diuisim traduntur: cōmodius: et facili9 intel=
ligunt: ac percipiuntur allegat. §. sed nec in
pmis. insti. de lega. et dic̄. glo. i. l. j. ff. de excep.
dol. vbi etiam dictus Jason diffinit diuisio=
nem dicens ꝙ est innumerabilis materie bre
uis compositio alle. glo. in. §. oīm super verbo
diuisio: que ponit diffinitionem diuisionis in
sti. de obliga. et ibi ange. in. j. no. di. ꝙ ois bo=

Quid operetur diuisio.

Diuisionis diffinitio.

Quoniam vero se=
cundum
apostolum. j. ad Corinthios
xj. oportet habere seu esse vt q̄
prob[…] fuerint fient manife=
sti: maxime quia puersi se ple=
rūq3 transferunt in angelos lu
cis. ij. ad Corinthios. xj. Et vi
ta stulti recta i oculis eius. p
uerbiorum. xij. Ideo vt cūctis
notum fiat: qui probati ꝛ veri:
ac fructuosi in vite permanse=
runt fructum bonum perferē=
tes. Et qui in vite non permā
serūt sed arefacti mittātur fo
ras in ignem. Jo. xv. iccirco p
horum. et contingentium arti
culorum veritate exhibenda
p debit credit mihi talēti mo
a dulo quia diuisio rerum[a] solet
intellectum clariorē et in for=
ma oculis exhibere pulchrio=
rem. vt insti. de lega. §. sed non
vsq3. in tres tractatus (dirigē=
te eo qui dixit sine me nihil
potestis facere Johan. xv.)
hoc opusculum arbitror diui=
dendum.

na diuisio debet esse bimembris: allegat felin3
in. §. j. insti. de actio. vbi. di. in. iij. nota. ꝙ omis
bona diuisio aut est bimembris: aut ad bimē
brem debet posse reduci et allegat glo. ibidē
que est super verbo sūma que tamen non vi=
detur hoc di
cere eius pa
ce salua di=
xerim: bene
dicit: ꝙ diui
sio nō potest
esse breuior:
q̄3 bimēbris:
vt est illa ibi
actio: q̄ aut
in rem: aut i
personā scin
dit alibi Jo
docus de tri
ptis suo i tra
ctatu: quem
fecit de arte memorandi. fol. ij. notabili quin
to dicit: ꝙ habito artis fundamento. diuidi
debet materia. Et idem eodem fol. lectione
decima: sic titulat ipse: si quis iquit: aliquos
articulos coram rege: duce: aut consulatu p
ponere vellet: debet oia puncta: seu partes
pncipales notare: et in conclusiones intelli=
gibiles diuidere. Ita ꝙ vna pars cōdepēdē
tiā ex altera habeat. Mar. tulli9: vt per diui
sionem memoriam acquirere locupletē q̄ cō
sistit in facile ꝯcipiendo: et conceptū fideli
retinēdo viginti domos diuisas accipiebat:
et maxime frequētatas: quarum vna queq3
habebat quinq3 mansiones: etiam diuisas: ꝛ
in earum qualibet sex psone note oportune
diuisim locate: vt sic per subordinatam diui
sionem post modicam assuefactionem: ange
lico quasi spū mox oi3 oculis nostris oblato
rum vltro citroq3 facilime memoriaz tenere=
mus. de quo per eūdem Jodocū in scda re=
gula sui dicti de arte memorādi Tracta. me
moria siquidem ab his (q̄ dant iuri operaz)
veluti pnecessaria per diuisiones: alias vel p
subtiles artes summope optāda veniret: ppt
volumina multiplicia ꝛ iura multipharia di
spersa: quorum memoria (que propter sui la
bilitatem nō potest in se diuersa simul facile
continere) discurrit atq3 labitur. vñ salusti. in
Prolo. ingurti. lucas de pen. in. l. nūq3. col. j.
de agrico. et censi. lib. xj. C. in negocijs que in
genio exercent imprimis magno vsu est me=
moria rerum gestarum nec dispar edificatio
oritur ex memoria virtutum. rerum enim ge
starum memoria perutilis est: vt ait grego. i
dialo. similitudinē scientie desiderat qui me=
moriam habere cupit. Sap. viij. c. estq3 me=
moria sapientie thesaurus: et reptorium fm
Tul. rheto. ij. Et est differentia fm Lucā de
pen. in. l. primos. colū. j. de proxi. sacro. scri.
lib. xij. C. inter aiaz: mentē: spiritū: memoriā:

Diuisio bimembris.

Liber de arte memorādi.

In q̄ cōsistat memoria.

Quid et mēoria sequat.

Sapientie thesaurus.

Anima: mēs: spiritꝰ: memoria: ⁊ cogitatio differunt.

et cogitationē. Nam dum viuificatur cor-
pus: anima dicitur: dum scit mens est. mēs
futura prouidet: dum spirat: spūs est. dum
recolit: memoria est. cogitatio ꝑsentia com
plectitur. Esset Hercle iuri operam datu-
ro (qui lecta per distinctiones: aut al's me-
moria fixa fideliter tenere: ⁊ illa retēta ad-
mussim intelligere vellet) opus precipua

Cyrꝰ rex vir magne mēorie.

memoria Cyri regis: qui in instanti omni-
bus in exercitu suo militibꝰ nomina dedit.
Idem fecit Luci. Scipio populo Roma-
no. Idem fecit ⁊ Cyneas Pyrrhi regis le
gatus senatui: ⁊ equestri ordini Rome: po

Idē Luci. scipio.

stero die ꝙ aduenerat. Optaret siquidem
iurista diuitem alij cuicūqꝫ (omnium iudi-
cio) prorsus incōparabilem memoriā. C.

Idē cyneas.

Iulij Cesaris dictatoris: quem scribere: ⁊
legem simul dictare: ⁊ audire solitum acce
pimus. epistolas variarum rerum quater-

Iulij cesaris iaudita memoria.

nas pariter librariis simul dictare: aut (si
nihil aliud ageret) septenas Mithridates
duarum ⁊ viginti gentium rex. totidem lin
guis iura dixit pro concione: sine interpre-
te affatus. Ita Plini. ij. natu. histo. lib. vij.

Mithridates magne mēorie.

ca. xxiiij. ⁊ xxv. de isto Mithridate memi-
nit Cato Saccus doctor Papiēsis: pater
⁊ dominus Iasonis de may. in prefatione
cuiusdam operis sui tertium ⁊ glossarum
singularium: ⁊ peculiarium: et ipse Iason
may. in. §. ex maleficiis. colū. x. insti. de act.
vbi dicunt: ꝙ qui dicūt tex. aut glo. esse sin-
gula. vel non reperiri alibi in iure: esset ex-
uberare memoriā Mithridatis: qui vigin-
tiduarum linguarum: quibus preerat me-

Themistocles grādis mēorie.

minerat: vel Themistoclis qui artem obli
uionis querebat. O vires ineffabiles. o vi-
res inꝙ admirandos: stupendosqꝫ: eos pe-
ne diuinos quis non diceret? Inerāt illis
(credo) alti commercia celi: vltramunda
nusqꝫ spiritus minuit eos paulominus ab
angelis: qui summe memorie esse dicūtur:
sicut etiam diabolus. de quo vide glos. su-
per ver. sciēdum. in. c. sciendum. xxvj. q. iiij.
Utinam quales olim Iulius Cesar: The-
mistocles: ⁊ alij erant: tales nostra contine
ret tempestas: que forte multos habet. vn-
de refert domi. Uincen. Cigault (qui ad-
huc (vt arbitror) superstes est) in allega.

De sācto angelo ingētis memorie.

suis super bello Italico. c. fi. colū. vij. se vi-
disse quēdam doctorem subtilem Italum
de sancto Angelo nūcupatum in Monte-
pelussano mirabilis memorie: qui multo-
ties textus: ⁊ glossas memoriter recitabat:

nimirum: quoniam frequens in studio bis
in hebdomada in pane et aqua ieiunabat:
quod multum cōfert per loca vulgaria ad
memoriam. Et hoc dicit dictus Uincētius
se scire: quia illi vicinus scholaris erat: sub
quo in dicti Montispelussani antiqua in-

Antiqua mōtispessulāi vniuersitas.

rium vniuersitate. l. gallus. ff. de lib. ⁊ post-
hu. audiuisse testatur: quiquidem de An-
gelo interlegendū: vocauit Bartolum: san
ctum. de quo (ait Uincen.) scholares mul-
ti gauisi sunt. Taceo memorari id: quod

Bartolꝰ vocatꝰ sā ctus.

scribit Philippus Beroaldus in oratione
quam fecit in historie laudationē folio. j.
facie. ij. vtinam nobis (inquit) deus inge-
nij: memorieqꝫ diuinam vim: qua Portius
Latro declamator egregius fuerat deco-

Por. latro diuine mēorie.

ratus: qui quum omnes historias vnus
omnium notissimas haberet: iubebat ali-
quem imperatorem: regem: siue ducem no
minari. e vestigio eius omnia acta cursim:
diligenterqꝫ per distinctiones commemo-
rabat. O proceram: locupletemqꝫ boni La
tronis tenacem memoriam. Omittam ne
illum dominū Guilielmum Toruoer Ce-
natus parlamēti Tholosani alterum pre-
sidem: quem alias ego in triumphantis: co
piosaqꝫ bibliotheca quondam domini Re
mundi insignis collegij sanctorum Bene-
dicti ⁊ Germani in Montepelussano celle
larij Iuris vtriusqꝫ doctoris famatissimi:

Le petit pape: q̀ etiā locupletis erat mēorie.

vulgo Le petit pape: nuncupati: que qui-
dem bibliotheca in dicto collegio: vt the-
saurus custoditur: vbi dictus preses stupē-
da: ac super ꝙ credere par sit fideliter con-
tinenti memoria Gregoriano accepto vo-
lumine hoc (qui sequitur) modo capitula
illius citabat. ordine tamen prepostero: pri

Fcm̄ stupendū.

mo vltimum accipiens caput: dehinc ad pe
nultimum: ⁊ deinceps per hysteron prothe

Hysterō ꝓterō.

ron (de qua in. l. riparum. ff. de re. diui. ⁊ in
§. littorum quoqꝫ. ⁊ ibi glos. super ver. rhe-
tia. co. titu. insti.) ascensum: cunctis (qui
aderant) stupentibꝰ faciebat. ⁊ cuius pon-
tificis esset decretalis cui consultus ius sta
tuendo pontifex respondebat: quid in sum
ma casus tex. continebat hilari vultu mo-
re suo memorie plerisqꝫ omnibus (qui ibi
erant) non iniuria admirantibus discer-
nebat.

¶ Proemij Finis.